

dringer i Forretningsordenen. Jeg antager, at der, da det er et Forslag, der er fremkommet fra et af Landsktinget, nedsat staaende Udvalg, ikke kan være Spørgsmaal, om Forslaget skal fremmes, men kun om, hvorledes det skal fremmes. Efter Forretningsordenens § 25 tilkommer det Formanden i saa Henseende at gjøre Forslag. Jeg skal tillade mig at foreslaae, at denne Sag underkastes en første og en anden Behandling, forøvrigt i Overensstemmelse med de efter Forretningsordenen for første og anden Behandling gjældende Regler. Dersom ikke Nogen ytrer sig derimod, antager jeg, at Thinget billiger Forslaget (Sa!).

Vi gaae derefter over til den følgende Sag paa Dagsordenen, som er første Behandling af Udkast til Lov om Sogneforstanderskabernes og Amtsraadenes Sammensætning og Valg. Udvalgets Betænkning er i sin Tid bleven omdeelt. Den ærede Ordfører ønsker maaskee Ordet, der i saa Fald er ham givet.

Den af Udvalget (Ansgaard, Dahl, B. Hansen, Kierregaard, Krabbe, Stampe og Tang) afgivne Betænkning findes i Anhang B under Nr. XVII, Sp. 139—156.

Ordføreren (Kierregaard): Udvalget har rigtignok i den Betænkning, som nu foreligger det høitærede Thing, som jeg tør haabe, temmelig udførligt udtalt sig om, hvad det er, der baade har bestemt Udvalget til i mangfoldige væsentlige Punkter og i det Hele at kunne slutte sig til det Forslag, som er forelagt af Regjeringen, og som derhos ligeledes har kunnet vedligeholde Enigheden heelt igennem imellem Udvalgets Medlemmer indbyrdes, uagtet der ellers om adskillige Punkter, der blive berørte ved denne Sag, turde være nogen Forskjel imellem de Ansuelser, som der ere repræsenterede. Ikkedestomindre skal jeg dog bede om Tilladelse til, idet Sagen nu foreligger til Behandling, ganske kort at udtale mig om nogenlunde det Samme, kun maaskee taget fra en lidt forskjellig Side.

Det kan ikke være undgaaet Nogen, der med Begyndelse har levet nogle Aar i hvilken-

somhelst af de senere Menneskealder, hvor den Ting, som man kalder Grundlove, fremkommer, udvikler sig, sommetider ogsaa visner og dør saare hurtigt, at med deslige Grundlove har det sig paa en ganske egen Maade, at de nemlig, saa fortrinligt de end kunne være udarbejdede og indrettede, dog ikke have ret Kraft, førend en Mængde af de Bestemmelser, der i dem ere udtalte, allerede en Tid ere traadte i Virksomhed, og igennem en Række af organiske Bestemmelser ere gjorte gjældende i hele Folkets indre Tilstand. Og, gjælder det i Almindelighed om, hvad der udtales i Grundlovene, saa maa det naturligvis endnu mere gjælde om saadanne Punkter, som hyppigen ville findes næsten i dem alle, og som ogsaa findes i Danmarks Riges Grundlov, hvor der ikke engang er gjort Forsøg paa at give nogen egentlig Lovbestemmelse om en vis Gjenstand, men blot er udtalt et ganske almindeligt Princip under Tilføjelse af, at det skal i sin Tid gennemføres ved Lov. Dette Sidste er nu, som det vil være Forsamlingen bekendt, ganske fortrinnsvis Tilfældet med Hensyn til Bestemmelserne angaaende Communalforfatningen. Der er udtalt en ganske almindelig Grundsatning om, at Communerne have Ret til en vis Selvstændighed, og at den derhos vil blive at begrænde ved Statens Tilføjelse; men forresten er denne hele Udtalelse uden nogen umiddelbar Virksomhed eller Indflydelse paa Forholdene, som de hidindtil have bestaaet, hvorimod det udtrykkeligen er forbeholdt, at dette Princip skal i sin Tid gennemføres ved Lov. Naar det nu forholder sig saaledes, saa synes det vistnok ogsaa — saa sandt man ønsker, at Grundloven ikke skal vedblive at være behestet med dette Abstracte, der nødvendigen fra først af maa hefte ved enhver Grundlov, og som i Henseende til enkelte Punkter vil vedblive at hænge ved den, saalænge disse ikke ved organiske Love ere gennemførte, — saa synes det, siger jeg, at være ganske naturligt, at man i høi Grad maa ønske og længes efter, at den Tid maatte komme, hvor det, som nu staaer som en Forjættelse, maatte blive gennemført ved Lov. Og der kan vist Ingen være mere overbevist, end Udvalget i det Hele taget er det, om, at netop